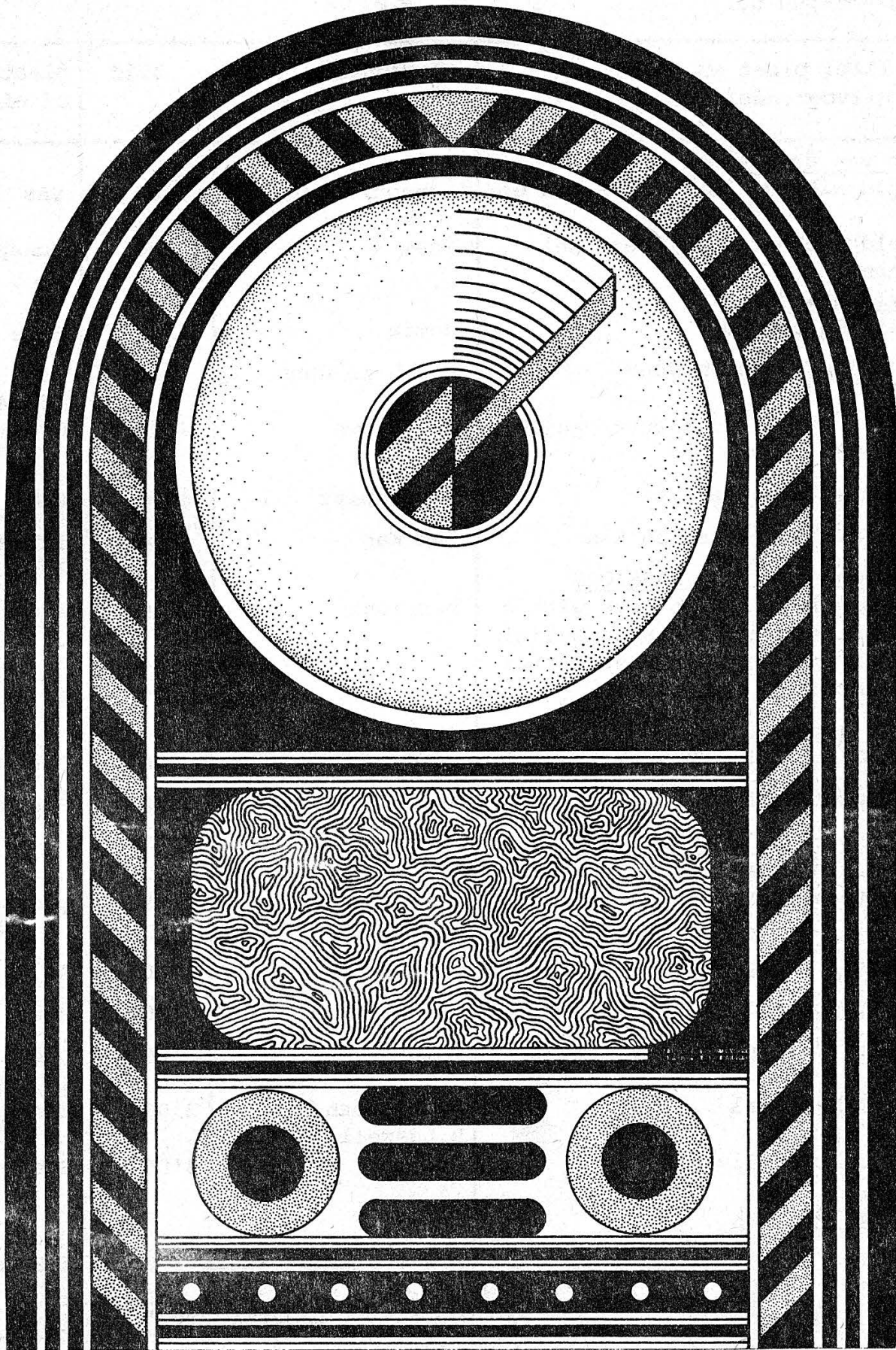

Radio Programma Administratie

GRAMMOFOONPLATENPROGRAMMA

Dag : zondag
 Datum: 21 november 1982
 Tijd : 14.00 - 16.00 uur

Titel: Spleen

Nr.	Titel plaat en naam uitvoerende(n)	Komponist	tijd	plaatmerk en nummer of, eigen opname
	<u>cover van de week</u>			
1.	A world without love/Peter and Gordon	Lennon/McCartney	1'00	SAS 3702 0798 Sire Rec.
2.	A world without love/Those helicopters	idem	2'00	Bonaparte Rec. Bone 4
	<u>Nieuwlichters</u>			
3.	To fall/Ellery Bop	Jamie	4'00	Base Ideas Base 003
4.	Holy water/Death in June	Death in June	4'00	New. European Rec. SA 30634
5.	De l'autre coté du fleuve/Benjamin Lew/Steven Brown	Lew/Brown	4'00	Crammed disc. Cram020
6.	Die seltsame Reise/Zaza	M. Horowitz	4'00	Blow up Int. 145.504
7.	Memories and dreams/Kan Kan	Kan Kan	4'30	Illuminated Rec. ILL16 12
	<u>Spleen-concert: THE PASSIONS</u>			
8.	Bachelor girls/I'm in love with a german filmstar/love is essential/cars driven fast/skin deep/Africa mine/sanctuary	passions	30'00	band
	<u>Hier en gunder</u>			
9.	Ruk ja O. Janewahli/Mukesh	trad.	3'00	Odeon 3AEX 5014
10.	Trade Union/Dishari	Abdus Salique	3'00	Rough trade RT 081
	<u>Spleen-kwartier: STEPHEN EMMER.</u>			
11.	Wish on/transport tragedy/vogue estate theme/never share		17'25	pre-release
	<u>Parelduikers</u>			
12.	The animal song/The Europeans	Europeans	4'00	AM Rec. AMSX 8245
13.	Pussy I, cocky I, Water/Lee Perry	Lee Perry	5'50	Heartbeat 06
14.	Blue for you/Paul Haig	Haig	5'00	Les disques du crépuscu le TWI 106
15.	Time out/Material	M. Beinhorn/ B. Laswell	3'00	Elektra 60206
16.	Kick your butt/Divine	Orlanda	3'00	Break 821001
	<u>Parel van de week</u>			
17.	Bali Hai/Disconnection	Rodgers/Hammerstein	3'20	Y-Records 82.432
		totaal:	101'05	

De cover van deze week "A World Without Love" was oorspronkelijk een wereldhit in de mid-sixties geschreven door Lennon/McCartney en in die tijd uitgevoerd door het duo Peter & Gordon. De versie die wij daarna draaiden komt van een single uit 1979 van een Engelse band Those Helicopters genaamd.

Those Helicopters maakten tot nu toe drie singles in eigen beheer en de band bestaat nu uit de volgende heren

Vince Whitlock.....Synthesizer

Alan Robinson.....Voice

Harlan Cockburn.....Guitar, sax

Steve Maughan.....Bass

Andy Barnden.....Drums

ELLERY BOP

Ellery Bop brachten onlangs hun tweede single uit op het onafhankelijke Base Ideas label. Van die nieuwe single draaiden we de b kant.

Ze komen uit Engeland en helaas is er verder niet veel over hun en over de bezetting bekend.

7" "Hit The Moon"/"One True Way"

Base Ideas Records 001 1981

"We Deny"/"To Fall"

Base Ideas Records 003 1982

DEATH IN JUNE

Over Death In June is er eigenlijk nog minder bekend (bij de Spleen redactie) dan over Ellery Bop, wat wel opvalt is dat ze ongeveer in dezelfde sfeer muziek maken, en hebben beide groepen een mooie gitaar sound.

12" "Heaven St. "/"We Drive East"/"In The Night Time"

New European Recordings SA29 6 34 1982

7" "State Laughter"/"Holy Water"

New European Recordings SA30 6 34 1982

BENJAMIN LEW / STEVEN BROWN

Benjamin Lew komt uit België en speelt daar vaak als een soort cocktail muzikant op hele kleine podia in diverse plaatsen en kroegen al of niet bijgestaan door gast muzikanten. Dit jaar kreeg hij de kans om voor het Crammed Discs label een elpee op te nemen wat resulteerde in de plaat "Douzième Journée: Le Verbe, La Parure, L'amour". Aan dit album werkten verder mee Steven Brown een Amerikaan die na in The Sleepers gespeeld te hebben bij Tuxedomoon terecht kwam, waar hij nog steeds deel van uit maakt. Ook Marc Hollander (o.a. Aksak Maboul, Honeymoon Killers en tevens de baas van Crammed Discs) doet mee. Het is een prachtige plaat geworden met voor- namelijk instrumentale muziek.

Benjamin Lew.....Synthesizers, rhythm machines, tapes

Steven Brown.....Saxes, piano, organ

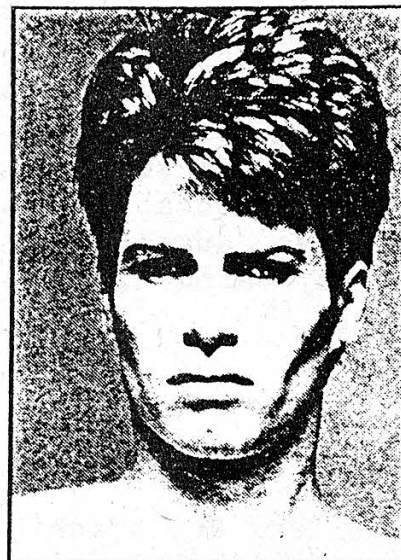
Marc Hollander.....Percussion, bass clarinet

Crammed Discs CRAM 020LP 1982

ZAZA

Twee weken geleden draaiden we voor 't eerst de Zaza-elpee, met als Parel van de Week de track Dschungel Liebe, een (dans-)kraker van jewelste. Zaza is niet alleen de naam voor dit plaat-project, het is ook 't pseudoniem voor de op 5 juni 1951 geboren Peter La Bonté uit München. In 1973 werkte hij als grafisch ontwerper bij Siemens en zong hij in plaatselijke groepjes als M.P.A., Sonnenschiff en Number Nine. In '81 had Peter zijn eigen reggae-rockband The Nighthawks, die veel en succesvol optrad en ook plaatopnames maakte (o.a. "Belle Blue" op de elpee "Skank it up"). In 1981 ontbond hij de groep teneinde zich toe te gaan leggen op een solo-karrière, waarvan de single "Zauberstab" eerder dit jaar het eerste produkt werd, onder de naam Zaza. Deze track ging eerst als try-out naar een aantal disco's in München, en al snel volgde een platenkontraakt bij het Intercord label. Het voortreffelijke Duitse teevee-pop-programma Bananas zond het nummer op 27 juni uit als single van de maand en verbond er een heksenjacht aan, niet naar, maar voor vrouwelijke fans. "Zauberstab" werd een hit in Duitsland. De elpee Zaza verscheen enkele weken geleden en Peter La Bonté ziet het als een projekt waarin hij vernieuwende klanken (o.a. door middel van synthesizers) mixt met reeds vertrouwde klanken (konventionele muziekinstrumenten) op een zowel melodisch als ritmisch aanvaardbaar niveau. Zijn muziek kan wat hemzelf betreft ingedeeld worden in de categorie 'Dritte Generation Neuer Deutscher Musik', wat Spleen betreft kan zijn elpee ingedeeld worden bij de betere platen van dit jaar. We draaiden deze keer het instrumentale "Die Seltsame Reise", als nieuwlichter.

elpee: "Zaza" op Intercord INT 145504 (CNR)
single: "Zauberstab"/"Zauberstab instrumental" op Intercord INT 110509
(elpee ook op musicassette INT 445504, single ook op 12" INT 125503)

KAN KAN

De nieuwe 12" van Kan Kan heet "The Informer" en bevat 5 erg mooie door Patrick Dineen geschreven nummers die nu toch eindelijk eens wat meer aandacht verdienen. Ze krijgen het van Spleen middels het nummer "Memories and Dreams". Kan Kan bestaat uit Patrick Dineen....vocals, keyboards, drums

Wendy Carter.....vocals

Debbie Owen.....vocals

Graham McGill.....guitar effects, bassguitar

en voor deze gelegenheid Andy Walworth.....bassguitar

Discografie:

single: The Watchmaker/Train/Film Noire op Kabaret Music Records TRAIN 01 ('80)

12" : Changing Trains/Laugh Clown Laugh/Blue Tango/Statues op Dining Out
Records TUX 17 (1981)

elpette: The Informer/Memories and Dreams/Angel/Marching Marching/Silent
Partner op Illuminated Records ILL 1612 (1982)

Kan Kan komt ook voor op de verzamelelpee "East of Croydon" op Nothing Shaking Records SHAK-1.

HET SPLEENKONSERT THE PASSIONS

De Passions debuteerden in 1979 met de single "Body & Soul"/"Needles & Pills op het onafhankelijke Engelse label Soho Records. De groep startte al in 1978 als kwartet bestaande uit Claire Bidwell.....bassguitar

Barbara Gogan..... vocals,guitar

Clive Timberley....guitar

Richard Williams...drums

Inmiddels zijn we vele singles en drie elpees verder en bestaat de groep uit Barbara Gogan.....vocals,guitar

Penny Tobin.....keyboards,sax,vocals (ex-Slits,Hazel O'Connor e.a.)

*Stephen Wright.....guitar,vocals (ex-Donna Summer,BIM)

David Agar.....bassguitar,vocals (ex-Spandau Ballet)

Richard Williams....drums

Na try-outs in september j.l.(o.a. op het Vrouwenfestival in Paradiso) kwam de groep terug voor een toernee door Nederland, en woensdag 17 november was Spleen er met de opnamewagen bij in Tivoli te Utrecht (techniek Peter v.d. Hoogen,productie Sjeng Stokkink).Op 15 november deed de groep een min of meer mislukt optreden in Paradiso te Amsterdam, vanwege de in Nederland gehuurde apparatuur (zie de Volkskrant van woensdag 17 november).Op 16 november vloog de groep even snel heen en weer voor een optreden in het populaire Engelse teevee-popprogramma The Old Grey Whistle Test.In Utrecht ging gelukkig alles van een leien dakje,zodat we een prachtige live-registratie konden maken waarvan we voor de uiteindelijke selectie de volgende nummers selecteerden:

"Bachelor Girls" (van de tweede elpee)

"I'm in love with a German Filmstar" (ook van de tweede elpee,en een hitje)

"Love is essential" (van de derde elpee)

"Cars driven Fast" (van de derde elpee)

"Skin Deep" (van de tweede elpee)

"Africa Mine" (van een nooit in Nederland uitgebrachte single 1982)

"Sanctuary" (van de derde elpee en de huidige single)

De discografie:

singles:Body & Soul/Needles & Pills op Soho Records SH-5 (1979)

Hunted/Oh no it's you op Fiction FICS 008 (1979)

The Swimmer/War Song op Polydor POSP 184 (1981)

German Filmstar/I'm Shy op Polydor POSP 222 (1981)

Skin Deep/I Radiate op Polydor POSP 256 (1981)

Africa Mine/I feel Cheap op Polydor import POSP 384 (1982)

(bevat gratis live-elpee met de nummers The Square/Why me/
Snow/I'm in love with a German Filmstar)

Jump for Joy/The Story op Polydor 2059490 (1982)

Sanctuary/Tempting Fate op Polydor 2059534 (1982)

elpees: "Michael & Miranda" op Fiction (Polydor) 2442184 (1980)

"Thirty Thousand Feet over China" op Polydor 2383616 (1981)

"Sanctuary" op Polydor 2383646 (1982)

Barbara Gogan vertelde in Utrecht dat zij vorig jaar al door een Nederlandse vriend van haar was opgegeven als lid van de VPRO.

HIER EN GUNDER

We begonnen deze week met "Ruk Ja O! Janewali" door Mukesh uit India. Een track van de elpee "The best of....Mukesh" op Angel 3AEX-5014 (1962) Mukesh maakte zijn debuut als zanger in de film "Nirdosh". Later werd hij de synchroonstem voor de Indiase filmzanger Raj Kapoor. Omdat het platen-aanbod van Indiase muziek in Nederland ondoorzichtig is kunnen we hier moeilijk een discografie geven, maar als je dit soort platen zoekt hebben we wel een tip: je gaat gewoon een middag op vakantie in de Tropen, nou ja, je bezoekt zo'n winkelstraat waar veel allochtonen in de buurt wonen. Daar vind je winkeltjes met etenswaren, batiklapjes en meestal ook een platenbak om in te snuffelen. De verkopers hebben altijd wel tijd voor je en geven meestal graag uitleg.

Vervolgens weerklonk "Trade union" van de in Londen woonachtige formatie Dishari. Dit nummer is te vinden op de B-kant van Robert Wyatt's single "Grass" op Rough Trade RT 81 (1981). Dishari is onderdeel van een aktiekomitee dat beoogt de muziek, cultuur en literatuur uit Bangla Desh bekend te maken binnen de nogal vijandige Britse samenleving. De groep treedt regelmatig op in Engeland, maakte een teevee-film en bestaat uit tweede generatie-Indiërs. Dishari Shilpee Gosthi is te bereiken op 34 Cannonstreet Road, London E1, tel 1-7906738. Het nummer "Trade Union" is een wervingsliedje voor vakbondsleden. De vertaling van de tekst:

We were called from a distant land
counting the waves of 13 rivers and 7 seas
with hopes of a better life.

We are the workers
we labour in the factories and the workshops.
If we unite we can grasp our rights in our hands
of course we must unite
if we want to defeat the racists
if we want to draw the teeth of those
who suck our blood and exploit us.

We must stand together
under the trade union banner

Trade Union! (tekst van Abdus Salique, oprichter van het comité)

HET SPLEENKWARTIER

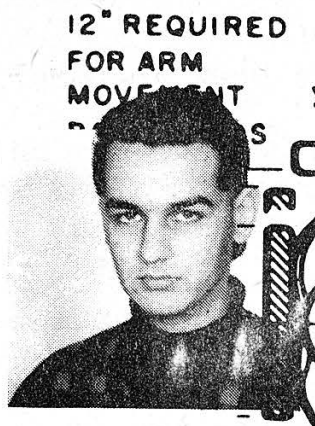
STEPHEN EMMER

De naam Stephen Emmer kon eerder gevonden worden in het colofon van het maandblad Vinyl -hij was een van de oprichters en hoofdredakteur- en bij het VPRO-Radio programma Radio Nome -hij was vorig jaar presentator en medesamensteller- maar plotseling 'verdween' hij voor iedereen om zich als muzikant te gaan manifesteren. Stephen speelde voorheen al bij o.m. de Minnypops in '79 en maakte tal van 'huisopnamen'. Hij is ook nog te vinden op de Radio Nome elpee (die iedereen kan bestellen door overmaking van f 18,50 op girorekening 444600 ten name van de VPRO te Hilversum, met vermelding Radio Nome elpee) met één track. Voor het Idiot Records label van Johan Visser en Willem Wisselink (distributie WEA) maakte hij dit jaar een solo-elpee met 7 tracks, die volgende week uitkomt met als titel "Vogue Estate". Voor Spleen natuurlijk aanleiding voor een Spleenkwartier, waartoe Sjeng Stokkink een dag voor de uitzending een gesprek had met deze Amsterdammer had in een coffeeshop in de Beethovenstraat. Daar vertelde Stephen o.m. het volgende:

"Ik nam afscheid van het bandleven en verkies het sologebeuren vanwege mijn zoeken naar helderheid. Het bandleven leidt maar al te vaak tot vaagheden; als solist werk je natuurlijk ook wel met anderen, maar dan op een meer zakelijke basis en steeds uitgaande van slechts één gedachte.

(lees verder op de volgende blz.)

(vervolg Stephen Emmer)

Stephen Emmer
de elpee: "Vogue Estate"
Idiot Records 28407 (WEA)
Vogue Estate Theme/Wish on/
Eleven and then Left/Terra
Cotta Trimmings.
Never Share/House of One/
The Transport Tragedy/Theme
Reprise.

Met een projekt als het mijne zijn live-optredens waarschijnlijk uit den boze, maar het medium video trekt mij natuurlijk wel; daarmee bereik je veel meer dan met optreden, al is er wel veel geld voor nodig. Bij de totstandkoming van "Vogue Estate" was ondergeschikt aan het geheel; de-tailkwesities als een soundje of een glissando worden niet opgeblazen en zelfs de melodielyn voor de zangpartijen van Billy Mackenzie (van The Associates) en Martha Ladly (van Martha & The Muffins voorheen) had ik van tevoren vaststaan, maar wel met ruimte voor een persoonlijke inkleuring natuurlijk. Ik koos deze artiesten omdat ik affiniteit heb met wat ze tot op heden deden. De andere tracks zijn instrumentaal, iets waar nog veel te veel een taboe om heerst, hetgeen volgens mij is terug te voeren op een kwestie van gemakzucht. Instrumentale muziek wordt altijd meteen betiteld als zijnde geschikt voor films, maar ik vind dat goede instrumentale muziek geheel op zichzelf kan staan, zodat de beeldende kracht van de muziek zelf kan spreken. Ik voel veel voor de muziek van John Barry (James Bond, Midnight Cowboy, Wim Wenders' nieuwe film), en ik ben voornemens hem beter te leren kennen, zonder scrupules. Men heeft over mij geschreven dat ik ernaar streef een superstar te worden, maar dat vind ik hoogstens vermakelijk. Daarmee kom ik ook meteen op de reden, waarom ik zelf afscheid heb genomen van het werken voor de media: 't is gewoon een loze zaak. Ik geloof niet meer in de popjournalistiek an sich, want je komt uiteindelijk toch altijd uit op het punt van zelf nieuws maken in plaats van alleen maar signaleren. 't Was ook niet langer te rijmen met mijn artistieke obsessie, en mijn afscheid is dan ook geen beslissing van zakelijke aard als wel een van humane aard. En al die nieuwe platen hoef ik ook niet meer allemaal door te nemen omdat ik absoluut geen competitie-drang meer voel, zo van vooroplopen in de vernieuwing op een manier als dat vroeger het geval was met de Minnypops. Ik heb als het ware de maag laten leegpompen om vanuit een blanco positie te vertrekken".

Over zijn nieuwe elpee:

"Ik maak muziek voor een zo groot mogelijke doelgroep, dus niet alleen het pop-volkje maar ook de Griekse visserman bijvoorbeeld. Ik kies dus ook niet meer voor links of rechts en dat bevalt me uitstekend, temeer daar ik toch niet weet waar de scheidingslijn ligt die mensen altijd willen aanbrengen. Ik houd er wat dat betreft dus geen moraal op na. Inmiddels ligt er mogelijk een John Peel-sessie voor mij in het verschiet en ook een Frans radioprogramma vergelijkbaar met Spleen heeft al interesse getoond. Op de hoes van mijn mini-elpee sta ik wat wazig afgebeeld in de foyer van de Stadsschouwburg; ik koketteer graag met een wat voorname omgeving. Ik ben ook Anglofiel, in die zin dat ik geloof in een meer afstandelijke benadering van mensen; voornaam en discreet. Naast Martha en Billy werkte ik met drummer Steve Golding (Associates, Graham Parker), de produktie deed ik samen met Michael Dempsey (bassist van de Cure, Associates), maar het meest beviel mij de samenwerking met Jan Inzinger die ik nog ken van vroeger. Hij speelt cello in het E.E.G. Jeugdorkest momenteel. In de toekomst wil ik mij nog meer toeleggen op het componeren en arrangeren. Op mijn plaat maakte ik verder gebruik van de emulator en de synclavier, twee apparaten die je eerder computer dan synthesizer moet noemen en waar je elk gewenst geluid mee kunt weergeven.

Deze apparaten luiden volgens mij het tijdperk in dat volgt op dat van de synth. In Nederland zijn ze nog weinig gebruikt, maar ik had het voordeel dat ik ook in Engeland kon opnemen. Ik heb mijn plaat nu al zo'n 2800 keer gehoord en ik ben er nog steeds verliefd op. Ik heb overigens alweer nieuw materiaal voor de speelduur van twee elpees. Misschien komt er nog één nummer op mijn eerste elpee bij voor de tweede persing".

(een fragment van een flexidisc komende uit het 'Dansmagazine' nummer 1: een informatief tijdschrift over dansen en alles wat daar bij komt kijken, staat er op de cover te lezen. Het flexiplaatje met wervende tekst blijft steken....)

Deze flexidisc vond ik van de week in het spiksplinternieuwe dansmagazine. Een blad speciaal gewijd aan de hobby stijldansen. Er schijnen jaarlijks 500000 mensen in ons land enthousiast voor te zijn. Het blad vertelt, dat het vroeger nogal stijfjes was op dansles, maar tegenwoordig zijn er uitermate moderne dans-orkesten, die veelvuldig gebruikmaken van de nieuwste arrangementen. Ook veel Top 40 muziek. Wat dat betekent staat in de dans top tien. Mathilde Santing doet aan chachacha, Sheena Easton zingt jive, Nicole's eigen vrijheid is rhumba en de nummer één, "One Draw" van Rita Marley, is een foxtrot!

Kleding schijnt bij dansen waanzinnig belangrijk te zijn. Nadat ik het blad had doorgelezen, wist ik geen enkele danspas, maar wel wat iedereen aanhad.

Van de goedverzorgde vrijetijdskleding op de cursus, tot en met de avondkleding op het wereldkampioenschap. Over nachtkleding weet ik nog niets, maar misschien kan er in deel twee een artikel over privé-les verschijnen? Wat ik nu wel weet, is dat er ook dans-accessoires bestaan. Speciale shampoo, deodorants, after-shave, ontharingscrème, likdoornpleisters, afslankmachines, SNORREN-POMMADEN, haarknot-netjes, masserende voetenbaden en natuurlijk: geconcentreerd mondwater!

Gaat het fout, wil er geen aantrekkelijke dame met u dansen, drie druppels op de hand, de tong erover en..... (Marjoke gaat zingen) kom terug en dans met mij, kom terug en dááns met mij, voor mij is 't nooooooiit genoeg (Marjoke proest het uit van de slappe lach)

en dan weerklinkt zoals iedere week weer dat Paperfools-achtergrondje met ha-ha-ha-achtige zang, waarvan ons vaak gevraagd wordt wat dat toch is.

Het is de titeltrack van Haruomi Hosono's nieuwe elpee "Philharmony", een Japanse importelpee van deze beroemde Yellow Magic Orchestra-producer.

DE PARELDUIKERS

(of -verzuipers, dacht Ignit van Kasteren)

The Europeans komen uit Bristol, Engeland en kwamen in 1978 met hun eerste single op de propfen en wel op het Heartbeat label. Een jaar later verscheen hun tweede maar nu op Rialto Records met op de A kant een remixed version van het nummer "Europeans" wat ook op de eerste single stond. Nu hebben ze een contract met A&M Records en onlangs kwam er in Engeland een twelf inch uit waarvan we de korte versie draaiden van "The Animal Song".

The Europeans bestaan uit;

Jonthan Cole..... Vocals, guitar, synthesizers

Jon Klein..... Lead guitar

Stephen Street.... Bass

James Cole..... Drums, percussion

7" "Europeans"/"Voices"

Heartbeat Records PULSE 2 1978

"Europeans (remixed)"/"It Wasn't Me"

Rialto Records TREB 105 1979

12" "The Animal Song (extended version)"/"The Animal Song"/"Someone's Changing"

A&M Records AMSX 8245 1982

Er kwam ook nog een nummer van hun op een verzamel elpee terecht waaraan alleen groepen uit Bristol deelnamen. "On The Continent" heette die song.

"Avon Calling The Bristol Compilation"

Heartbeat Records HB 1 1979

Reggaemuziek. Deze week draaiden we "Pussy I Cocky I Water" van Lee "Scratch" Perry's nieuwe elpee "Mystic Miracle Star" op Heartbeat Records 06 (import). Lee Perry werd geboren in 1939, schreef zijn eerste nummer op 14-jarige leeftijd en bewees zich vanaf 1962 als een van de meest energieke, radikale, vernieuwende en schoolmakende producer-artiesten van Jamaica. Heartbeat Records is gevestigd in Massachusetts, maar de nieuwe elpee werd wel in Kingston, Jamaica opgenomen, zij het niet in Perry's eigen studio Black Ark. Er is een macht aan elpees met reggaemuziek waaraan de naam van Perry als producer of artiest is verbonden, dus volstaan we hier met de vermelding van een willekeurig aantal prima platen: "Double Seven" met The Upsetters (1973)
 "Super Ape" (1976)
 "Roastfish, Colleyweed & Cornbread (1979)
 "Revolution Dub"
 "Lee Perry & The Terrorists" (1981)
 en de nieuwe "Mystic Miracle Star" natuurlijk.

Paul Haig is één van die Engelsen, die op het kontinent beter gedijen dan in het thuisland. Vroeger was hij zanger bij het cultgroepje Josef K, maar eind vorig jaar besloot hij solo te gaan werken omdat hij in een groep alsmaar zo'n last had van het feit, dat zijn omgeving niet zo snel kon veranderen als hijzelf. Dat hij zo vaak verandert omdat hij op zoek is naar het grote succes wordt hem niet overal in dank afgenomen, maar hij blijft dapper platen maken vanuit zijn eigen produktie-unit Rhythm of Life. Zijn nieuwste 12" "Blue for you" verscheen nu op het door Spleen al eerder behandelde label Les Disques du Crépuscule (TWI 106). Dit nummer verscheen al eens eerder als "Blue" op een flexi-disc in het Engelse fanzine Masterbag (juli '82). Zijn discografie:

cassette: "Drama"

singles: "Soon"/"Summertime" (als Rhythm of Life)

"Uncle Sam"/"Portrait of Heart" (als Rhythm of Life)

"Running Away"/"Time" (ook als 12")

"Blue for you"/"Blue for you (version)" (12")

Op de verzamel-dubbelelpee "The Fruit of the original Sin" is Haig te vinden met het nummer "Mad Horses"

Van Material draaiden we op 31 oktober j.l. al de 12" met "Don't lose Control" en "I'm the One", een voorbode van de thans verschenen nieuwe elpee "One down". Voor uitgebreide informatie rond Material verwijzen we naar Spleenmagazine 5. Van de nieuwe elpee kozen we voor een gedeelte van het nummer "Time out"
 Material: elpee "One Down" op Elektra 60206 (import)

Meneer of mevrouw Divine komt uit Miami, maar werkt al jaren in New York waar hij een van de bekendste travestie-acts opbouwde. Met cineast John Waters maakt Divine (leeftijd 37, gewicht 300 kilo naar hij zelf beweert) porno-achtige artfilms à la Cheech & Chong; zoals "Pink Flamingo's" en zijn meest recente film "Polyester", de eerste odeurfilm. Het kaartje dat je voor de voorstelling koopt bevat 10 wrijfvlakken die bij de film behorende luchtjes vrijlaten. De volgende film met Divine wordt een soort Western, waarin hij zelf meerdere rollen zal spelen. Deze maand toert hij met succes door Nederland: de 8 geplande optredens werden er 15! Ook was hij op 24 november in B.G.T.V. te zien. Divine's eerste elpee verscheen zojuist op het Break label (distributie Ariola) 821001. "My first album" werd de titel dan ook en we kozen voor de track "Kick your Butt". Voorheen verschenen de singles "T-shirts & Tight Bluejeans" en "Born to be Cheap". Van zijn elpee verschenen inmiddels de nummers "Shoot your Shot" en "Native love" op single en 12". Wie hem niet op teevee zag kan de beeltenis van Divine vinden op de volgende pagina....

De Parel van de Week heette "Bali Ha'i", een oud nummer van Rodgers & Hammerstein in een 1982-jasje gestoken door een groep die zich Disconnection noemt. Dit prachtige nummer opent niet alleen de interessante verzamelbox "Birth of the Y" met een overzicht van de artiestenstal op dit Engelse label, maar het is tevens te vinden op de eveneens deze week verschenen 12" met 4 tracks op het Y label: Bali Ha'i radio mix, U.S. discomix en U.K. discomix, plus de track "Aaah" (Y Records 84). Over Disconnection weten we nog niet veel, maar de vermelding 'Recorded at Berry Street' wijst wel in een bepaalde richting al.

BELANGRIJKE DIENSTMEDEDELINGEN

- Het Spleenmagazine wordt al vanaf de eerste uitzending van Spleen (voorlopig nog gratis) aangeboden aan geïnteresseerde luisteraars
- Men kan zich abonneren door een kaartje naar VPRO-Radio, Postbus 11, 1200 JC Hilversum te sturen met vermelding abonnement Spleenmagazine, of door na de uitzending te bellen via 035-712911.
- Wie het Magazine eenmaal besteld heeft, hoeft dat dus een volgende week niet opnieuw te doen.
- Het Spleenmagazine wordt volledig verzorgd door de redactie van Spleen, te beluisteren zondag's van 14:00 tot 16:00 uur op H'sum 3.

